

KİTAP FUARI

Bir kitap fuarı daha yapıldı. Gezenler, bakanlar, izleyenler ve kitap alanlar. Yazarlar kimi yerde imza atıyor, kimi yerde anlatıyor. Fuarların en kalabalığı. En gösterişlisi. Öğretmenler, öğrencilerini gruplar halinde gezdiriyor. Geziniyorlar!..

Son yıllarda "*kitap*" a ilgi arttı. 12 Eylül sonrası ansiklopedi dağıttırdı gazeteler. Siyah, mavi ve kırmızı ciltlenmiş ansiklopediler. Televizyon dolabının etrafı renk renk, metre metre ansiklopedilerle süslüydü. Ben çok severdim televizyon dolaplarını. Tam bir kültür hazinesiydi! Bakardım, bakardık! Okumaz ama bakardık! Siyah-beyaz yayından renkli yayına geçtik birden. Sonra "*özel*" kanallarla daha da renklendik. En son "*biri bizi gözetliyor*" olduk. Televole bile çok şükürlük kaldı!

Kitap ve biz

Biz kitabı çok severiz. Bizde de kitap vardı. Birisi açması okuması yasak Kuranıkerim, diğeri Daniel Defoe 'nun Robenson Crusoe 'su. Dayım getirmişti ikincisini. İlkokul sonda okumuştum. İnsanın ıssız bir adada tek başına yaşayabileceğini fark etmiştim. Daha sonra ortaokulda Türkçe öğretmenimiz Hasan Kudat Bey sayesinde kitaplarla tanışmıştım. Benim sevgili öğretmenim, sadece öğretmen değildi; abi, önder, hatta sevgilisiydi hepimizin. Sırf ona yaranmak için kitap okur, özetler, anlatırdık. Ne yarıştı be! Hâlâ heyecanlanıyorum. Aramızdaki bağ (volan kayışı) kitaptı. Onunla sevmiştik okumayı. Ortaokul 2'de Türk Dil Kurumu dergisine abone olmuştuk. Aylık gelirdi. Bir de yıllık almanak verirlerdi. Oku oku bitmez. İçinde genç Cumhuriyetimizin tüm birikimi vardı.

Kuranıkerim'e gelince; bütün evlerde vardı. Dolabın en yüksek yerine koyardık, 6 ayda bir indirilir tozu alınır, besmele çekilerek öpülür ve yerine konurdu. Biz de bakardık. Ellersek çarpılırdık! Bir seferinde gizlice açacak oldum. Arapça baskı olduğu için, okuma imkânı da yoktu. Öptüm ve yerine koydum. "*Kitap*" kutsalı, ellenmezdi. Bakardık ve bakarak büyüdük!

12 Mart-12 Eylül

Bir de bu dönemleri yaşadım. İlkinde coğrafya kitabımı, diğesinde tüm kitaplarımı kaptırdım. Mustafa Kemal ve arkadaşları okuma-yazma seferberliği yaparken O'nun mirasçıları, O'nun devamı olduğunu iddia edenler (hele biri tümde kopyalamaya çalışarak O'nun gibi resimler çektirirdi) okumayı "*suç*" saymışlardı. Anarşist ve kitap yapışık kardeş gibiydi. Silah ve kitap çıkıyordu anarşistlerin "*hücre evlerinden*" . Bütün "*hücre evler*" de kitap okunurdu! Devletimizin kolluk kuvvetleri "*kitap*" a saldırırdı. Toplar toplar yakarlardı. Bari SEKA'ya gönderselerdi. Ne gezer yakalardı!

Öğrenmek

Sonradan fark ettim ki biz gözümüzle öğrenmiyoruz. Kulak, kulaklarımızla öğreniyormuşuz! Algılama reseptörümüz, meğerse kulağımıza yerleştirilmiş! Biz ufakken büyüklerimiz "*acans*" dinlerlerdi radyodan. Ben de, gece 9'dan sonra "*arkası yarın*" programları vardı, onu dinlerdim. Didişirdik anamla, o "*yat zıbar*" çekerdi. Ben de arsızlık diz boyu, inatla dinlerdim. Şimdinin çocukları da pek okumazlar. En efendi çocuk TV izler. Bilemedin gazetelerin magazin ve spor eklerine "*bakar*" !

Kitap fuarında

Fuarı gezenlere bakıyorum, kitap raflarını izliyorlar ve hızlı hızlı geziniyorlar. Belli ki böyle böyle kitap sevgisi başlayacak, sonra da okuyacaklar. Biz de küçükken uzaktan bakarak, hatta bazen görmeden âşık olurduk kızlara! Güzel olduğu anlatılırdı "*abi*" ler tarafından. Öyle âşık âşık dolanırdık! Şimdi çocuklarımız kitaplara âşık olup sonra okuyacaklar!

Boş zamanlarda ne yaparsın? Hobilerin neler? El cevap: Kitap okurum, sinemaya giderim! Kitap okumanın ciddi bir "*iş*" olduğunu ve uygun bir zamana ve de uygun bir zemine ihtiyaç olduğunu anlayacağız. "*Boş vakitte*" "*boş adam*" ın da okuyacağı bir şeyler vardır elbet. Ama adı "*kitap*" değildir. Kitap okumayı "*hobi*" olmaktan çıkarıp "*iş*" haline getirmeliyiz.

Felsefe ve tarihi, romanlardan okuyarak öğrendim. Her yurttaşımız gibi! Sonraları başladım tarih ve felsefe okumaya. Küçükken anlatırlardı felsefe çok zor ve ağırdır diye. İnsanın kendisini ve yaşamını sorgulamasının neresi ağır ve zor bilmiyorum, ama aklımızda öyle kalmıştı. Tarihe gelince, bir süre tevatür ve uyduruk söylenceler kirlenmişti bilincimi. Şimdi o "*kir*" i temizlemeye çalışıyorum. Ne çok şeyi bilmediğimi fark ediyorum.

Fuarda, ne güzel çocuk kitapları var. Masal, hikâye, roman, şiir hatta "*her güne bir masal*", "*haydi çocuklar aşıya!*", "*haydi çocuklar okumaya!*" Okuyun, okuduklarınızı öbür arkadaşlarınıza anlatın. Okuyarak öğrenin. Gözlerinizi kullanın. Kulağınızı kapatın, gözünüzü açın!